

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24.02.1994, sp. zn. 4 To 117/94, ECLI:CZ:KSCB:1994:4.TO.117.1994.1

Číslo: 31/1994

Právní věta: K podmínkám rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání podle 307 odst. 1 tr. ř. Riskantní jízda opilého řidiče (1,77 g/kg alkoholu v krvi) osobního automobilu a způsobení závažných následků dopravní nehody v podobě těžké újmy na zdraví u jednoho ze spolujezdců a ublížení na zdraví u dalších dvou spolujezdců, jsou takovými okolnostmi případu, pro které nelze považovat za dostačující rozhodnutí ve věci rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání. Jestliže v hlavním líčení navrhne obhájce obviněného, aby soud postupoval podle 307 tr. ř., je nutné, aby soud dotazem na obviněného zjistil, zda s navrhovaným postupem souhlasí, a jeho vyjádření uvedl do protokolu. Tvrzení obviněného, že s poškozeným uzavřel dohodu o náhradě škody, je nutné ověřit dalšími důkazy.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 24.02.1994

Spisová značka: 4 To 117/94

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání podmíněné

Předpisy: 141/1961 Sb. § 307 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 31

K podmínkám rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř.

Riskantní jízda opilého řidiče (1,77 g/kg alkoholu v krvi) osobního automobilu a způsobení závažných následků dopravní nehody v podobě těžké újmy na zdraví u jednoho ze spolujezdců a ublížení na zdraví u dalších dvou spolujezdců, jsou takovými okolnostmi případu, pro které nelze považovat za dostačující rozhodnutí ve věci rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání.

Jestliže v hlavním líčení navrhne obhájce obviněného, aby soud postupoval podle § 307 tr. ř., je nutné, aby soud dotazem na obviněného zjistil, zda s navrhovaným postupem souhlasí, a jeho vyjádření uvedl do protokolu.

Tvrzení obviněného, že s poškozeným uzavřel dohodu o náhradě škody, je nutné ověřit dalšími

důkazy.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 2.1994 sp. zn. [4 To 117/94](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích ke stížnosti okresní státní zástupkyně zrušil usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 4. 2. 1994 sp. zn. 2T 16/93 o podmíněném zastavení trestního stíhání obžalovaného M. D. a Okresnímu soudu v Českém Krumlově uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Okresní státní zástupkyně (dříve okresní prokurátorka) v Českém Krumlově podala na obžalovaného M. D. obžalobu pro trestné činy ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1,2 tr. zák. a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 písm. d) tr. zák. Těchto trestných činů se měl dopustit tím, že 9. 7.1992 se v průběhu dne přivedl požitím většího množství alkoholických nápojů do stavu opilosti (ještě v době odběru měl v krvi 1,77 g/kg alkoholu), a v tomto stavu dne 10. 7. 1992 kolem 02.00 hod. řídil z Plané do Černé v Pošumaví osobní vozidlo tov. zn. Škoda 120, v důsledku vlivu alkoholu a nepřiměřené rychlosti řízení vozidla nezvládl a havaroval. Všichni tři spolujezdci M. L., P. B. a Z. K. utrpěli zranění. M. L. utrpěl zlomeninu spodiny lebeční s krvácením do mozkových obalů a zhmoždění mozku s dlouhotrvajícím léčením, další dva spolujezdci utrpěli zranění, které mělo povahu ublížení na zdraví.

S odstupem jednoho roku po podání obžaloby nařídil Okresní soud hlavní líčení, v jehož průběhu vyslechl obžalovaného M. D., matku poškozeného M. L., I. M. a svědkyni J. D. Po provedení pouze těchto tří důkazů hlavní líčení přerušil, při pokračování vyslechl návrh obhájce obžalovaného na postup podle § 307 tr. ř. vzhledem k jeho tvrzení, že obžalovaný uzavřel dohodu s poškozeným M. L. o náhradě škody, a poté vyhlásil usnesení, jímž podle § 307 odst. 1 písm. a), b) tr. ř. trestní stíhání obžalovaného pro shora uvedený skutek a výše uvedené trestné činy podmíněně zastavil, když současně podle § 307 odst. 2,3 tr. ř. obžalovanému stanovil zkušební dobu na dva roky a povinnost, aby v průběhu zkušební doby uhradil poškozenému M. L. škodu ve výši 33 975 Kč s 3 % úrokem z prodlení od 4. 2. 1993 do zaplacení.

Zatímco obžalovaný i zástupkyně poškozeného se vzdali práva stížnosti hned po vyhlášení usnesení, okresní státní zástupkyně se nejprve nevyjádřila, a posléze v zákonné třídní lhůtě podala proti tomuto usnesení stížnost. Tu dodatečně písemně odůvodnila tak, že nejsou splněny všechny zákonné podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání, které je proti obžalovanému vedeno. Především okolnosti případu neumožňují učinit závěr, že takovéto rozhodnutí by bylo možno považovat za dostačující. Obžalovaný řídil osobní vozidlo obsazené spolujezdci ve stavu středně těžké opilosti, nebyl k řízení vozidla vůbec schopen, tudíž vystavoval po celou dobu jízdy vážnému ohrožení života nejen sám sebe, ale i další přepravované osoby. Jednání obžalovaného je vysoce společensky nebezpečné, nelze jej proto vyřešit způsobem, jak to učinil Okresní soud v napadeném usnesení. Proto okresní státní zástupkyně navrhl, aby Krajský soud k podané stížnosti napadené usnesení zrušil a věc vrátil Okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Podle ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. Krajský soud přezkoumal napadené usnesení i řízení jemu předcházející, přihlížel přitom i k tomu, zda nedošlo k vadám, které stížností výslovně vytýkány nebyly, a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Jestliže Okresní soud nařídil ve věci hlavní líčení a v jeho průběhu zvažoval možnost aplikace ustanovení § 307 novelizovaného trestního řádu, nemohl a neměl se spokojit s tvrzením obhájce obžalovaného o údajně uzavřené dohodě mezi obžalovaným a poškozeným. Třebaže takovou dohodu mohl obžalovaný s poškozeným uzavřít třeba i ústně, měl Okresní soud přímým dotazem na

obžalovaného a poškozeného (případně jeho matku jako zástupkyni) objasnit, jakou formou, kdy, kde a především s jakým obsahem byla tato dohoda uzavřena, aby tak mohl náležitě posoudit splnění jedné ze zákonných podmínek pro uvažované podmíněné zastavení trestního stíhání.

Usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání obžalovaného v této trestní věci však nemohlo obstát z důvodů dalších. Krajský soud musel přisvědčit stížnosti okresní státní zástupkyně, že všechny zákonné podmínky pro jeho vydání nebyly splněny.

Podle § 307 odst. 1 novelizovaného trestního řádu v řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, může se souhlasem obviněného soud a v přípravném řízení státní zástupce podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže obviněný se k trestnému činu doznal, nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradě uzavřel dohodu, anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě, a vzhledem k osobě pachatele, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu, lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

Z takto vymezených zákonných podmínek je jich splněno jen několik. Jedná se o řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody do pěti let, obviněný se k trestnému činu doznal a vzhledem k osobě pachatele, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu, by bylo možno považovat důvodně takové rozhodnutí za dostačující. Obžalovaný totiž dosud nebyl soudně trestán, nemá ani žádný záznam v evidenční kartě řidiče a k jeho chování v místě bydliště nebyly zjištěny žádné nedostatky. Zprávy o jeho pracovní činnosti nebyly, podle důkazů provedených v přípravném řízení byl obžalovaný v té době bez zaměstnání.

Bezezbytku však nebyly splněny podmínky další. I když by bylo možno předpokládat, že obžalovaný s podmíněným zastavením trestního stíhání souhlasil, když už takový postup navrhl jeho obhájce, přece jen je třeba mít za to, že Okresní soud se měl obžalovaného na jeho stanovisko dotázat a jeho případný souhlas s takovým postupem uvést do protokolu o hlavním líčení. Jednoznačně nelze mít ani za splněnou podmínku, že obžalovaný uzavřel s poškozeným dohodu o náhradě škody, jak již na to bylo výše poukázáno. Především však je třeba již nyní uzavřít, že není splněna poslední v zákoně uvedená podmínka, totiž že vzhledem k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

Krajský soud musí jednoznačně přisvědčit podané stížnosti, že projednávaná trestná činnost vykazuje vysoký stupeň společenské nebezpečnosti. Vždyť obžalovaný řídil motorové vozidlo po požití většího množství alkoholických nápojů ve středním stupni opilosti. Nedbal nabádání spolujezdců k opatrnější jízdě, naopak jel riskantně až hazardérsky, jak o tom v přípravném řízení vypověděli na věci naprosto nezainteresovaní svědci, a právě tato nepřiměřená rychlost jízdy spolu s podnapilostí obžalovaného byla hlavní příčinou dopravní nehody a způsobených následků (účinků). Z nich zejména zranění poškozeného M. L. bylo velice závažné, vyžádalo si mnohoměsíční léčení a pracovní neschopnost. U tohoto poškozeného i s odstupem zhruba jednoho a půl roku přetrvávají závažné následky, jak o nich hovořila u hlavního líčení matka poškozeného I. M.

Především to jsou okolnosti případu, které brání soudu učinit závěr, že podmíněné zastavení trestního stíhání by mohlo být rozhodnutím dostačujícím. Naopak je třeba v trestním stíhání obžalovaného pokračovat, provést všechny dostupné a potřebné důkazy, náležitě je vyhodnotit, rozhodnout o vině a případně o trestu, event. i o náhradě škody. Proto Krajský soud k podané stížnosti napadené usnesení zrušil a Okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.